

אצלו

הגופה בחדר המדרגות

1
"צילומים", פקד ידידי החוקר. עלינו לקומה א. מילנו היו שתי דלתות. דפקנו בראשונה בחורה פתחה: "מה אתם רוצים בביתי?" "חכי רגע גברת, אל תתרגזי. אנחנו לא אוכלים אנשים!" "טוב, הכנסו!"
הבחורה נגשה לספה ושאלה: "מה אתם רוצים?" "גברת! גופת אדם מת בבית הזה. לא יודע לך כלום?" "גופת אדם מת? לא ייתכן. אל תבלבלו לי את הראש." ידידי החוקר היה מלא סבלנות: "סגרי את הדיו כדי שנוכל לשמוע. את כאן לבדך?" "כן!"
"אמא, אבא?" "הלכו לנשף. איני יודעת איפוא."
הקהל אינו רוצה לשתף פעולה. אמר ידידי החוקר ופנה לגברת: "אם נצטרך לך, נמצא אותך כאן!" (תמונה 3). בקומה השניה קיבל אותנו גבר אחד בתרעומת: "מה הרעש הזה? האזרח איננו יכול לחיות בשלום! משטרה ומשטרה!"
"רגע, אדוני, קרא לו ידידי החוקר, קודם כל לתאבון!" "תודה, כבר גמרתי. מה רצונכם?"
סיפרנו לו מה שקרה. "אין לי מושג חברים", אמר הגבר. "אני לבד בבית, אשתי הלכה לקייטנה עם הילדים עוד לפני שלושה ימים." "באיזה מקום?" הרעים עליו ידידי החוקר. "ליד חיפה" ענה הגבר בשקט. (תמונה 4)
מהרלת השלישית יצא בחור באמצע הגילוח (תמונה 5) וקיבל אותנו בשלום רחב. אחר שסיפרנו לו את העובדות הביע את דעתו כי האדם מת משבץ הלב. "אגב", שאל אותו ידידי החוקר, "מדוע אתה מתגלח בשמונה בערב?" "מה לעשות? מחר אין לי זמן. בבוקר אני הולך לעבור דה בשעה מוקדמת." באנו לדלת האחרונה: היא היתה פתוחה. גבר כבן אר-

מאת פיריפ טיארני

"הלו! הלו!" צילצל הטלפון. קיבלנו הודעה באלחוט מהמכונית הגיידת שברחוב הכרמל, על מדרגות הבית מס' 42, נמצאה גופת אדם ללא רוח חיים.
"יש לנו עבודה" פנה אלי ידידי. לקחנו רופא, צלם, מומחה לטביעת אצבעות.
הגענו למקום במהירות רבה וכאשר הסתכלנו על מצב הגוף (תמונה 1) הסביר ידידי החוקר: "זה בא מלמעלה!" אחר התקרב לגופה וברק את פני המת (תמונה 2).
"דוקטור, יש לי הרושם שאדם זה הורעל: עיניים אדוריות, פנים מלאות חרדה, כתמים ירוקים על הלשון, גוף קשה כאבן."
"כן, קבע הרופא, הוא הורעל. ולא לפני הרבה זמן. הגוף עודנו חם והריר טרם יבש על לשונו".

2
בעים קם ממיטתו. הוא לא ידע דבר. "קום והתלבש!" (תמונה 6) פקד ידידי החוקר. "אתה כבר ישן בשעה 8? מדוע הדלת פתוחה אצלך? האינך מפחד מגניבים?"
"אשתי בטח הלכה לצרכניה." "לפני הרבה זמן?"
"מי יודע? היא רגילה לפטפט שעות שלמות." ידידי הרהר רגע. אחר נפרד מהאיש וציווה לכנס את כל אנשי הבית.
"רוצח טיפש", אמר לי ידידי החוקר בצרפתי, כאשר ירדנו במדרגות, תפשתי אותו בקלות, שקרן עלוב שכזה!"
כיצד הגיע החוקר למסקנה זו? קרא שנית בעיון את הכתוב, התכוון היטב בתמונות וראה את ההוראות בעמוד 41.

